

1.Nyom. 2248/2023.

HATÁROZAT

A hivatali visszaélés büntette miatt a Nemzeti Védelmi Szolgálatnak címzett, majd hatásköri okból a Központi Nyomozó Főügyészségre áttett feljelentést – mivel a cselekmény nem bűncselekmény –

elutasítom.

A határozatot a feljelentőnek azzal kézbesítem, hogy ellene panasznak nincs helye, azonban a kézbesítést követő egy hónapon belül felülbírálati indítványt nyújthat be a határozatot hozó ügyészségen.

A felülbírálati indítvány benyújtására nyitva álló határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.

A felülbírálati indítványt előterjesztő személy jogi képviselote kötelező. A felülbírálati indítványt előterjesztő személy az írásbeli felülbírálati indítványát, bejelentését, észrevételét és egyéb indítványát kizárólag jogi képviselője útján, az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint nyújthatja be. A nem jogi képviselő útján, nem az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtott írásbeli indítvány hatálytalan.

A felülbírálati indítványt meg kell indokolni és ahhoz a felülbírálati indítványt előterjesztő személy csatolhatja a rendelkezésére álló, az indítványozó álláspontja szerint az ügyben bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas adatokat, iratokat, nyilatkozatokat.

Amennyiben nem nyújt be felülbírálati indítványt, az ügyészség intézkedik az anonimizált határozat és ügyiratjegyzék közzétételéről. Ha a nyomozást más személy eredményes felülbírálati indítványa alapján elrendelik, az eljárás későbbi esetleges megszüntetése esetén a korábban felülbírálati indítványt be nem nyújtó feljelentő az eljárást megszüntető határozattal szemben panasszal nem élhet, ismételt felülbírálati indítványt nem terjeszthet elő, vádindítványt nem nyújthat be.

Az eljárásban a felülbírálati indítványt előterjesztő személy költségkedvezmény iránti kérelmet nem terjeszthet elő.

INDOKOLÁS

Egy magyarországi büntetés-végrehajtási intézetben fogvatartott személy tett feljelentést ismertlen tettes ellen, a feljelentés tartalma alapján azonban egy büntetés-végrehajtási intézet korábbi parancsnokának a magatartását sérelmezve.

A feljelentés lényege szerint a feljelentő letartóztatása során egy fogvatartott társától hallotta, hogy egy harmadik fogvatartott és családja „jó kapcsolatba volt az egyik vezetővel és több felügyelővel”, „állítólag pénzáadások is voltak”. A hallott információk átadása érdekében a feljelentő több alkalommal kérelmezte a meghallgatását a büntetés-végrehajtási intézet vezetőjénél, azonban erre nem került sor, majd miután az egyik nevelőnek beszámolt a kérelme okáról, elkülönítették, majd kamerás zárkába helyezték el. Ennek során két alkalommal is meghallgatták, aminek „csak részben lett eredménye”. A feljelentő véleménye szerint emiatt nem módosították a magas kockázati besorolását, bár annak felülvizsgálatára többször is sor került; állítása szerint egy meg nem nevezett nevelő és több felügyelő is megerősítette neki, hogy a magas kockázati besorolásban tartása „a vezető személyes bossúja”.

A magas kockázati besorolást a jelenlegi fogvatartási helyén is fenntartották, aminek a feltételezése szerint az az oka, hogy a letartóztatásának végrehajtási helyéül szolgáló büntetés-végrehajtási intézet vezetője, „vagy annak kérésére más személy olyat írhatott” a személyi anyagába, ami a kockázati besorolás enyhítését „erősen gátolja”. Ezzel hátrányos helyzetbe került, mert dolgozni sem tud.

A feljelentés alapján a hivatali visszaélés büntette megvalósulását kellett vizsgálni.

A Btk. 305. §-ában szabályozott hivatali visszaélés büntettét követi el az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi, hivatali hatáskörét túllépi, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél. A hivatali visszaélés célzatos bűncselekmény, azt kizárólag jogtalan előnyszerzési, vagy jogtalan hátrányokozási céllal lehet elkövetni.

A feljelentésben előadottak szerint megállapítható, hogy a feljelentőt kérelmére két alkalommal is meghallgatták a büntetés-végrehajtási intézetben, a meghallgatás – a feljelentő véleménye szerint részben – eredményes lett, vagyis okkal következtethetően azzal kapcsolatban a büntetés-végrehajtási intézet alkalmazottai intézkedéseket tettek. A feljelentés alapján az is megállapítható, hogy a feljelentő által előadott, korrupciós cselekményekre vonatkozó ismeretei kizárólag közvetettek, és semmilyen konkrétumot nem tartalmaztak.

A feljelentésben a letartóztatás helyéül szolgáló büntetés-végrehajtási intézet parancsnokára vonatkozóan előadott állítások – miszerint a parancsnok személyes bossúja miatt nem került enyhébb kockázati besorolásba – kizárólag a feljelentő feltételezései, azzal kapcsolatban a feljelentés semmilyen konkrét tény, adatot nem tartalmaz. Megállapítható továbbá, hogy a feljelentő kockázati besorolása az áthelyezését követően sem változott. A feljelentésnek az az állítása, hogy ennek oka a korábbi büntetés-végrehajtási intézet alkalmazottainak magatartása („olyat írhatott az anyagomba, ami a kockázati besorolásom enyhítését erősen gátolja”) szintén kizárólag a feljelentő feltételezése, semmilyen konkrét ténnyel, adattal nincs alátámasztva, arra a feljelentés alapján még következtetni sem lehet.

Ezzel kapcsolatban az alábbiakat kell kiemelni.

Annak megítélése, hogy egy fogvatartott milyen kockázati besorolásba kerüljön, a büntetés-végrehajtás feladata. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi

CCXL. törvény (továbbiakban Bv. tv.) 95. §-ának (3) bekezdése értelmében a befogadást követően a Befogadási és Fogvatartási Bizottság az elítélt személyes meghallgatását követően dönt a rezsimbe sorolásról. A Bv. tv. 96. §-ának (3) bekezdése alapján a Befogadási és Fogvatartási Bizottság döntéseivel szemben az elítéltnak jogorvoslati joga van, míg a törvény 24. §-ának (1) bekezdése értelmében a végrehajtásért felelős szerv határozata ellen, ha a törvény úgy rendelkezik, a büntetés-végrehajtási bíróhoz címzett bírósági felülvizsgálati kérelemnek van helye.

A feljelentésben előadottak alapján semmilyen adat nem merült fel arra vonatkozóan, hogy a feljelentett, vagy más hivatalos személy hivatali kötelezettségét megszegte, hatáskörét túllépte, vagy hivatali helyzetével egyéb módon visszaélt.

Önmagában a feljelentő feltételezése nem alapozza meg azt az állítását, hogy a bv. parancsnok eljárása, és a feljelentő fogvatartási rezsimbe sorolása jogellenes volt.

Bűncselekmény megvalósulásának feltétele, hogy a Büntető Törvénykönyvben felsorolt valamely bűncselekmény tényállási elemei megvalósuljanak. Ezen tényállási elemek hiányában bűncselekmény nem valósul meg, a vizsgált cselekmény ezek hiányában nem bűncselekmény.

Ki kell emelni továbbá, hogy a sérelmezett hatósági intézkedések orvoslásának nem lehet eszköze a büntetőfeljelentés, azok felülvizsgálatára kizárólag az alapügyben a törvény által biztosított és fentebb részletesen ismertetett jogorvoslatok útján van mód.

A fentiek alapján a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény, így a nyomozás elrendelésére nincs törvényes alap, ezért a feljelentés elutasításáról kellett határozni.

A határozat feljelentés elutasításáról rendelkező része a Be. 381. §-a (1) bekezdésének a) pontján, a határozat kézbesítése a Be. 381. §-a (2) bekezdésének első mondatán, a felülbírálat előterjesztésére való jogosultság és annak feltételei a Be. 817/A. §-ának (1)-(5) bekezdéseiben, a Be.817/B §-ának (1) bekezdésén, a Be. 817/C. §-ának (1) bekezdésén, a Be. 817/D. §-ának (1) bekezdésén és a Be, 817/G. §-a (4) bekezdésének c) pontján alapul. Az elektronikus ügyfélkapu igénybevételéről szóló tájékoztatás a Be. 149. § (1) bekezdésén, valamint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 14. § (1) bekezdésén és 15. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2024. január 15.

dr. Bakos Orsolya
ügyész
katonai eljárásra kijelölt ügyész